

Thứ Sáu, 6-2-2026. Năm A
Friday, February-6-2026. Year A
Tuần 4 Thường Niên

Lễ Nhớ Thánh Phaolô Miki và các Bạn, Tử Đạo

Hc 47, 2-11

Sirach 47:2-11

Ông dùng lời tôn vinh chúc tụng mà ngợi khen Đấng Thánh Tối Cao (Hc 47,8)

The Book of Sirach dedicates some of its final chapters to the praise of Israel's ancestors—and in today's first reading, Sirach describes King David. We know that David is one of the greatest heroes of Israel, so it makes sense for these verses to praise him for his courageous and magnificent deeds.

But our reading from Sirach also praises David's heart of worship and the joy he found in his relationship with the Lord. Sirach tells us that because God showed him great mercy and love, David "offered thanks to God Most High, in words of praise" (47:8). Sirach knew that many of the psalms we find in the Scriptures are attributed to David, and that they are all testimonies to David's joy and openness to the Lord. Even in his psalms of lament and repentance, David couldn't help but find ways to give thanks and praise to the Lord (see, for instance, Psalm 13). In all the circumstances of his life, David poured out his heart to God in prayer.

So what can we learn from David's example? The value and blessing of prayer! The psalms constantly portray David as praising the Lord for his wonders and for the blessings he had poured out in his life. Even in one of his lowest points, when God used the prophet Nathan to confront David over his sins, David quickly repented and turned to the Lord for mercy (see 2 Samuel 12:13; Psalm 51).

In the same way that the people of Israel used

Sách Huấn Ca dành một số chương cuối để ca ngợi tổ tiên Israel—và trong bài đọc thứ nhất hôm nay, Huấn Ca mô tả Vua Đavít. Chúng ta biết rằng Đavít là một trong những anh hùng vĩ đại nhất của Israel, vì vậy, việc những câu này ca ngợi ông vì những chiến công dũng cảm và vĩ đại của ông là điều hợp lý.

Nhưng bài đọc của chúng ta từ sách Huấn Ca cũng ca ngợi tâm lòng thờ phượng của Đavít và niềm vui ông tìm thấy trong mối liên hệ với Chúa. Huấn Ca cho chúng ta biết rằng vì Chúa đã thương xót và yêu thương ông rất nhiều, nên Đavít "đã dâng lời cảm tạ Thiên Chúa Tối Cao bằng những lời ngợi khen" (47,8). Huấn Ca biết rằng nhiều thánh vịnh mà chúng ta tìm thấy trong Kinh Thánh được cho là của Đavít, và tất cả đều là lời chứng cho niềm vui và sự cởi mở của Đavít với Chúa. Ngay cả trong những thánh vịnh than khóc và ăn năn, Đavít cũng không thể không tìm cách tạ ơn và ngợi khen Chúa (ví dụ, xem Thánh vịnh 13). Trong mọi hoàn cảnh của cuộc đời, Đavít đã trút bầu tâm sự với Chúa trong lời cầu nguyện.

Vậy chúng ta có thể học được gì từ tấm gương của Đavít? Giá trị và phước lành của lời cầu nguyện! Các Thánh vịnh luôn miêu tả Đavít ngợi khen Chúa vì những điều kỳ diệu và những phước lành Ngài đã ban cho cuộc đời mình. Ngay cả trong một trong những lúc khốn cùng nhất, khi Chúa dùng tiên tri Na-than để chất vấn Đavít về tội lỗi của ông, Đavít đã nhanh chóng ăn năn và tìm đến Chúa để được thương xót (xem 2Sm 12,13; Tv 51).

Giống như cách dân Israel sử dụng các Thánh vịnh trong cả lời cầu nguyện cá nhân và phụng

the psalms in both personal and liturgical prayer, we can use them in our daily prayer. When we turn away from God and need to ask for his mercy, prayers like Psalms 6 and 51 can help us to acknowledge our sin and offer us words to express our repentance to the Lord. And when we want to thank God and praise him for all his blessings, we can pray today's psalm, for example, or any number of others that will inspire us to extol our faithful Lord.

So let the psalms inspire you with words of praise and thanksgiving. Let them fill your heart with the same joy that King David had. Today, you can join him and sing:

“Extolled be God my savior! (Psalm 18:47)”

vụ, chúng ta cũng có thể sử dụng chúng trong lời cầu nguyện hằng ngày. Khi chúng ta quay lưng lại với Chúa và cần cầu xin lòng thương xót của Ngài, những lời cầu nguyện như Thánh vịnh 6 và 51 có thể giúp chúng ta thừa nhận tội lỗi và bày tỏ lòng ăn năn với Chúa. Và khi chúng ta muốn cảm tạ Chúa và ngợi khen Ngài vì tất cả những phước lành của Ngài, chẳng hạn, chúng ta có thể cầu nguyện Thánh vịnh hôm nay, hoặc bất kỳ Thánh vịnh nào khác để truyền cảm hứng cho chúng ta ca ngợi Chúa thành tín của mình.

Vì vậy, hãy để các Thánh vịnh truyền cảm hứng cho bạn bằng những lời ngợi khen và tạ ơn. Hãy để chúng lấp đầy trái tim bạn với niềm vui như Vua Đavít đã từng có. Hôm nay, bạn có thể cùng ông hát:

Tôn vinh Thiên Chúa là Đấng cứu độ tôi! (Tv 18,47)

Mc 6, 14-29

Vào ngày sinh nhật, vua Hêrôđê mở tiệc cho triều thần (Mc 6,21)

Imagine being a guest at Herod's birthday feast. He is hosting a party in his own honor. On the menu: the finest cuts of lamb and veal, the creamiest hummus, juicy pomegranates, and the freshest fish, direct from the Sea of Galilee. All the signs of wealth and prosperity are present. What a privilege it would be to be there, mingling with Herod's "courtiers, his military officers, and the leading men of Galilee" (Mark 6:21)!

Now, imagine being a guest at a very different feast. This banquet's host is Jesus, and it takes place every time his people gather to celebrate the Eucharist. Unlike Herod, Jesus is not honoring himself. He is honoring us with the

Hãy tưởng tượng bạn là khách dự tiệc sinh nhật của vua Hêrôđê. Ông đang tổ chức một bữa tiệc để vinh danh chính mình. Trên thực đơn: những miếng thịt cừu và thịt bê ngon nhất, món khai vị béo ngậy nhất, những quả lựu mọng nước và những con cá tươi ngon nhất được đánh bắt trực tiếp từ Biển hồ Galilê. Tất cả các dấu hiệu của sự giàu có và thịnh vượng đều có. Thật là một đặc ân biết bao khi được ở đó, hòa nhập với "các triều thần của vua Hêrôđê, các tướng lĩnh của ông ta, và những người lãnh đạo xứ Galilê" (Mc 6,21)!

Bây giờ, hãy tưởng tượng bạn là khách trong một bữa tiệc rất khác. Người chủ trì bữa tiệc này là Chúa Giêsu, và nó diễn ra mỗi khi dân Ngài tụ họp để cử hành Thánh Thể. Không giống Hêrôđê, Chúa Giêsu không tự tôn mình. Ngài đang tôn vinh chúng ta bằng món quà sự

gift of divine life. Whereas Herod has invited only the elite, Jesus invites everyone—rich and poor, proud and humble, satisfied and needy. And while Herod’s guests have come expecting to play the power games that accompany all political banquets, Jesus wants us to come only to receive his healing and grace.

As for the menu at Jesus’ banquet: bread and wine. Not the fresh-out-of-the-oven bread that Herod would have provided, but thin unleavened wafers. And not the choicest vintage, but everyday wine. But there’s something about this food that sets it apart: it is a *miracle*. It may be simple, but it is transformed into a sacramental feast that has the power to transform every human heart.

Herod’s banquet ends on an ominous note: with John the Baptist’s severed head on a platter and the guests nervously wondering who his next victim might be. But Jesus’ banquet ends with his guests secure in his love and desire to care for them.

At every Mass, Jesus spreads a banquet table for you. He invites you to feast on his word in Scripture and on his own Body and Blood. Ever the attentive host, he goes out of his way to make sure you are made to feel welcome and cared for. Then he asks you to go out into the world ready to show just as much care and concern for everyone around you. Or, to put it another way: “Go in peace, glorifying the Lord by your life.”

“Jesus, thank you for inviting me to your banquet of life!”

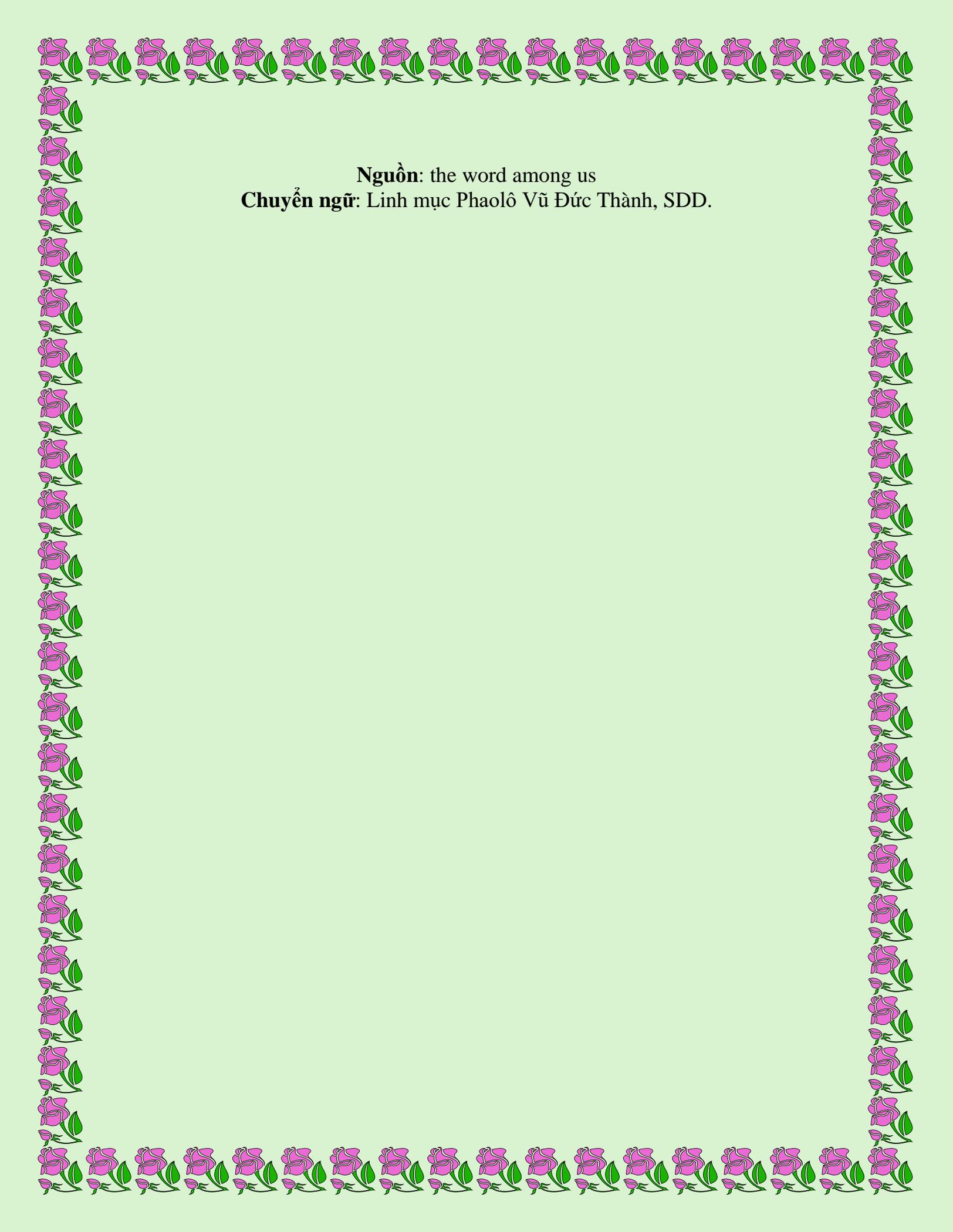
sống thân linh. Trong khi Hêrôđê chỉ mời giới thượng lưu, thì Chúa Giêsu mời tất cả mọi người – giàu và nghèo, kiêu hãnh và khiêm nhường, thỏa mãn và thiếu thốn. Và trong khi những vị khách của Hêrôđê đến để mong chơi những trò chơi quyền lực đi kèm với mọi bữa tiệc chính trị, thì Chúa Giêsu muốn chúng ta chỉ đến để nhận được sự chữa lành và ân sủng của Ngài.

Về thực đơn trong bữa tiệc của Chúa Giêsu: bánh và rượu. Không phải loại bánh mì mới ra lò mà Hêrôđê đã cung cấp, mà là những chiếc bánh mỏng không men. Và không phải là loại rượu cổ điển ngon nhất, mà là rượu hằng ngày. Nhưng có điều gì đó về loại thực phẩm này khiến nó trở nên khác biệt: đó là một *phép lạ*. Nó có thể đơn sơ, nhưng được biến thành một bữa tiệc bí tích có sức biến đổi tâm hồn mỗi con người.

Bữa tiệc của Hêrôđê kết thúc với một điềm gở: với cái đầu bị chặt của Gioan Tẩy Giả trên đĩa và các vị khách hồi hộp tự hỏi nạn nhân tiếp theo của ông ta có thể là ai. Nhưng bữa tiệc của Chúa Giêsu kết thúc với những vị khách được an toàn trong tình yêu và mong muốn chăm sóc của Ngài.

Trong mỗi thánh lễ, Chúa Giêsu dọn bàn tiệc thiết đãi bạn. Ngài mời bạn thưởng thức lời Ngài trong Kinh Thánh và Mình Máu Ngài. Luôn là người chủ nhà chu đáo, Ngài luôn cố gắng hết sức để đảm bảo rằng bạn cảm thấy được chào đón và quan tâm. Sau đó, Ngài yêu cầu bạn bước ra thế giới, sẵn sàng thể hiện sự quan tâm và chăm sóc nhiều như vậy đối với mọi người xung quanh bạn. Hay nói cách khác: “Hãy ra đi bình an, lấy cuộc sống mình làm sáng danh Chúa”.

Lạy Chúa Giêsu, cảm ơn Chúa đã mời con đến dự tiệc sự sống của Chúa!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.